

עפ"ג 1767/02/14 - יורם אמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

09 אפריל 2014

עפ"ג 1767-02-14 אמר(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא יוסף אלון - אב"ד כב' השופטת רחל ברקאי כב' השופטת יעל רז-לוי
המערער יורם אמר (אסיר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד רפי ליטן

ב"כ המשיבה עו"ד עינת נהון אפרתי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער שבפנינו, יליד 1975, הורשע על פי הודאתו בבית משפט השלום באשקלון בעבירות שיוחסו לו בשני כתבי אישום שצורפו בשלב הטיעונים לעונש.

בכתב האישום האחד הוא הורשע על פי הודאתו בסדרת עבירות של פריצה לרכב, גניבה מתוך רכב, חבלה במזיד לרכב במספר מקרים רב יחסית.

בהליכי כתב אישום זה, ועוד בטרם צירוף האישומים, הגיעו ב"כ הצדדים להסדר טיעון "סגור" לפיו ייגזרו על המערער 13 חודשי מאסר בפועל.

בשלב הטיעונים לעונש ביקשו סנגורי המערער לצרף כתבי אישום נוספים בהם יוחסה למערער עבירה נוספת של פריצה לרכב וגניבת רכוש רב ממנו.

כתב אישום נוסף שצורף עניינו בעבירות איומים וניסיון תקיפה שבוצעו על ידי המערער ביום 2.8.12 כלפי המתלוננת שנאלצה להימלט מפניו שעה שהתקרב לעברה כשהוא אוחז בקרש ארוך ומאיים עליה ועל היושב לצדה.

עמוד 1

בנוסף צורף אישום נוסף שבו הודה והורשע המערער בגניבת בקבוק וודקה מחנות באשדוד.

בטיעונים לעונש הודיעו ב"כ הצדדים, בעניין האישומים שצורפו, כי הגיעו להסדר טיעון ולפיו המדינה תעתור בגין האישומים הנוספים לעונש מאסר של 15 חודשים ואף תעתור כי תקופה זו תרוצה במצטבר לעונש המאסר המוסכם בתיק הקודם של 13 חודשים. על פי אותו הסדר ההגנה הייתה חופשית בטיעוניה לעונש הן לעניין תקופת המאסר הנוספת והן לעניין זכותה לטעון לחפיפה מלאה או חלקית.

בסופו של יום גזר בית משפט השלום באשקלון (כב' סגנית הנשיא ד. כהן) את עונשו של המערער באופן בו הוטלו עליו 13 חודשי מאסר בגין הליכי כתב האישום הראשון (כפי ההסדר ה"סגור") ו- 12 חודשי מאסר בגין התיקים שצורפו וזאת באופן ש- 10 מתוכם ירוצו במצטבר ל- 13 החודשים נשוא האישום הראשון, כך שתקופת המאסר הכוללת תהיה 23 חודשי מאסר.

בפנינו ערעורו של המערער על גזר הדין.

לטענת ב"כ המערער אכן העונש שנגזר הדין בגין האישומים שצורפו נמצא בתוך טווח ההסדר המוסכם, אולם התוצאה נוטה לחומרה יתרה והיה מקום לחפיפה משמעותית בהרבה מזו שעשה בית משפט השלום.

לאחר שבחנו טענה זו, לא מצאנו כי יש בה עילה המצדיקה התערבות ערעורית.

זאת בראש ובראשונה מתוך כך שמדובר בענישה המצויה בטווח ההסדר העונשי המוסכם ולא בהכרח ברף העליון שלו.

גם לגופם של דברים, לא מצאנו כי עונש המאסר של 12 חודשים בגין סדרת האישומים שהתווספו יש בו משום החמרה יתרה בעונש הראוי.

על אף זאת, מצאנו מקום להקלת מה, חלקית בלבד, בגזר הדין נוכח טענה נוספת של הסנגור.

על פי טענה זו, בית משפט השלום טעה בגזר הדין שעה שבסקירת נסיבותיו של המערער ייחס לו עבר פלילי שאיננו שלו, לאמור, "שני רישומים פליליים... בגין עבירות רבות בתחום הרכוש והאלימות, אז נדון ל- 14 חודשי מאסר ו... בגין עבירות רכוש וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה אז נדון ל- 24 חודשי מאסר".

מתברר כי הדברים נכללו בגזר הדין מתוך טעות, שכן סדרת ההרשעות הנ"ל איננה עבירות שבהן הורשע המערער דנן, אלא שותפו לכתב האישום, שכמובן איננו עניין לגזר דינו של המערער.

כיוון שעולה מתוך גזר הדין כי נימוק זה, שיסודו כאמור בטעות, היווה שיקול מה לחומרה בגזר הדין, החלטנו לפנים משורת הדין לתת ביטוי לעניין זה בהקלה מסוימת בגזר הדין וזאת באופן שעונש המאסר של 12 חודשים שהוטל על המערער בגין האישומים שצורפו ירוצה כך ששמונה חודשים מתוכם יהיו במצטבר והיתרה בחופף (וזאת תחת קביעת בית משפט השלום כי 10 חודשים ירוצו במצטבר).

התוצאה הינה איפוא שאנו קובעים שתקופת המאסר הכוללת שירצה המערער תהיה בת 21 חודשים וזאת תחת עונש המאסר הכולל בפועל של 23 חודשים כפי שנקבע בגזר הדין קמא.

כל יתר הוראות גזר הדין יישארו כפי שהם.

ניתן והודע היום ט' ניסן תשע"ד,
09/04/2014 במעמד הנוכחים.
יוסף אלון, נשיא

יעל רז-לוי, שופטת
רחל ברקאי Rachel Barkai,
שופטת

הוקלד על ידי שולמית אברהם